

Αγαπημένοι μου μαθητές του 3^{ου} Δημ. Σχολείου Μοσχάτου

Γνωρίζω ότι λόγω των νέων συνθηκών παραμονής σας στο σπίτι ένα μεγάλο μέρος του χρόνου σας αφιερώνεται στην τεχνολογία, με διάβασμα μέσω της ασύγχρονης εξ αποστάσεως εκπαίδευσης αλλά και με πνευματικά και ηλεκτρονικά παιχνίδια.

Δεν πρέπει όμως, να παραμελούμε την άθληση και το παιχνίδι. Το παιχνίδι έχει παίξει σημαντικό ρόλο στη ελληνική κοινωνία. Από την αρχαιότητα ως και στις μέρες μας έχει βοηθήσει τα παιδιά του λαού μας, να ξεπεράσουν πολλές δύσκολες καταστάσεις και να υπάρχουν ως σήμερα.

Οι αρχαίοι Έλληνες έδιναν μεγάλη σημασία στο ρόλο του παιγνιδιού. Το είχαν σαν μέσο αυτοαγωγής. Αυτοί πρώτοι κατάλαβαν την αξία των ομαδικών παιχνιδιών και πίστευαν ότι με αυτά πραγματοποιείται η τελειοποίηση του ανθρώπου.

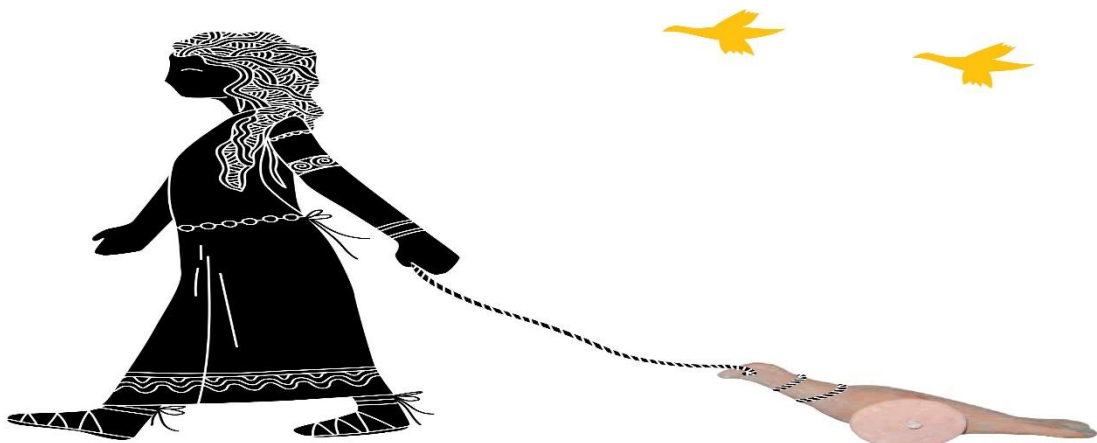
Το παιχνίδι αναπτύσσει τη συντροφικότητα, ασκεί το σώμα, καλλιεργεί το πνεύμα, μαθαίνει τα παιδιά να σέβονται τους κανόνες-νόμους του παιγνιδιού και έτσι, όταν μεγαλώσουν, να σέβονται και να τηρούν τους νόμους της πατρίδας τους.

Με το παιχνίδι ξεχνάμε για λίγο τα προβλήματα και τις δυσκολίες, χαλαρώνουμε, διασκεδάζουμε και έτσι καταφέρνουμε να μην χάνουμε το κουράγιο και την αισιοδοξία μας για την ζωή και ένα καλύτερο αύριο.

Παίξε λοιπόν κι εσύ, χωρίς να φοβάσαι ότι χάνεις τον χρόνο σου.

Εκτός από τη χαρά και την ξεκούραση που δίνει το παιχνίδι πάντα έχει κάτι να σου διδάξει.

Πήγαινε λοιπόν, τώρα να παίξεις ένα από τα προτεινόμενα παραδοσιακά παιχνίδια!

ΚΑΛΗ ΣΟΥ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ!

Η καθηγήτρια Φ. Αγωγής

Γορανίτου Σταθούλα

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Παραδοσιακά παιχνίδια ονομάζονται τα παιχνίδια που έπαιζαν οι παλαιότεροι, μικροί και μεγάλοι και μεταφέρονται από γενιά σε γενιά με προφορική περιγραφή ή επίδειξη των μεγαλύτερων προς τους μικρότερους.

Παλιότερα δεν υπήρχαν τηλεοράσεις, στερεοφωνικά, ή τηλεοπτικά παιχνίδια, δεν υπήρχαν χρήματα για ακριβά παιχνίδια και οι γονείς μας ήταν πολύ απασχολημένοι με τις εργασίες τους για να ασχοληθούν. Τώρα υπάρχουν όλα τα παραπάνω αλλά οι συνθήκες παραμονής στο σπίτι μάς γυρνούν λιγάκι σε εκείνες τις εποχές καθώς προσπαθούμε με ευρηματικό τρόπο να παίξουμε μέσα στο σπίτι.

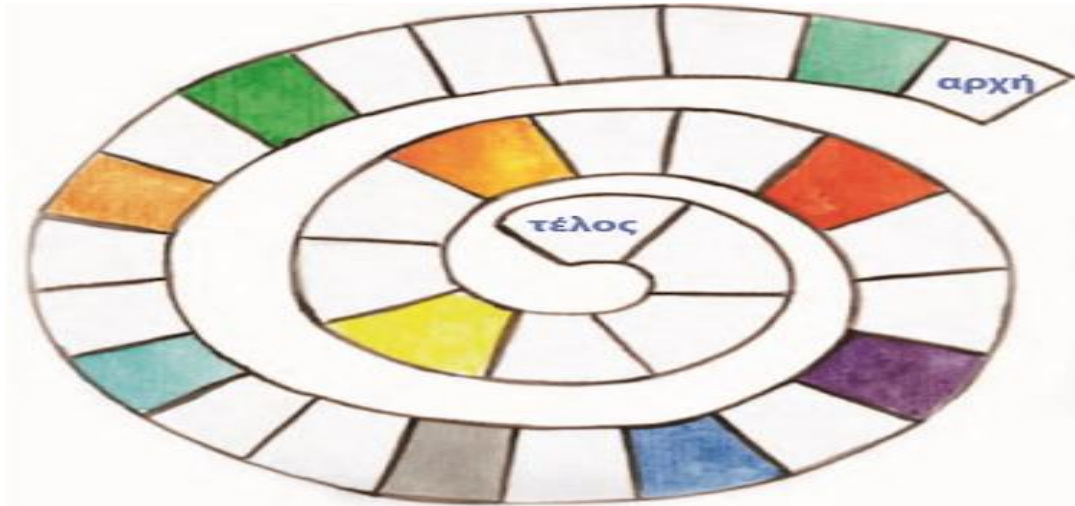

Από τα χαρακτηριστικά στοιχεία της παλιότερης εποχής ήταν ότι τα πιο αγαπημένα παιχνίδια ήταν αυτά που τα έφτιαχναν μόνα τους τα παιδιά αφού η κατασκευή τους, η συνεχής τροποποίηση και τελειποίησή τους αποτελούσε από μόνη της το μεγαλύτερο ίσως παιχνίδι. Έτσι κι εμείς θα τροποποιήσουμε κάποια από τα παραδοσιακά παιχνίδια και κάποια από τα υλικά που χρησιμοποιούσαν για να τα παίξουμε μέσα στο σπίτι.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ : « ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ»

1.Ο ΣΑΛΙΓΚΑΡΟΣ

Σχηματίστε με χαρτοταινίες στο πάτωμα ένα σαλίγκαρο με χωρίσματα-κουτάκια όπως δείχνει η εικόνα (δημιουργήστε αν θέλετε το δικό σας σαλίγκαρο με δικές σας εικαστικές πρωτότυπες ιδέες).

Επιλέξτε ένα αντικείμενο από το σπίτι που θα παίξει το ρόλο μιας πλακέ πέτρας π.χ. κουτάκι δώρου ή κοσμήματος, μικρό φαγητοδοχείο, συσκευασία τροφίμων κ.τ.λ

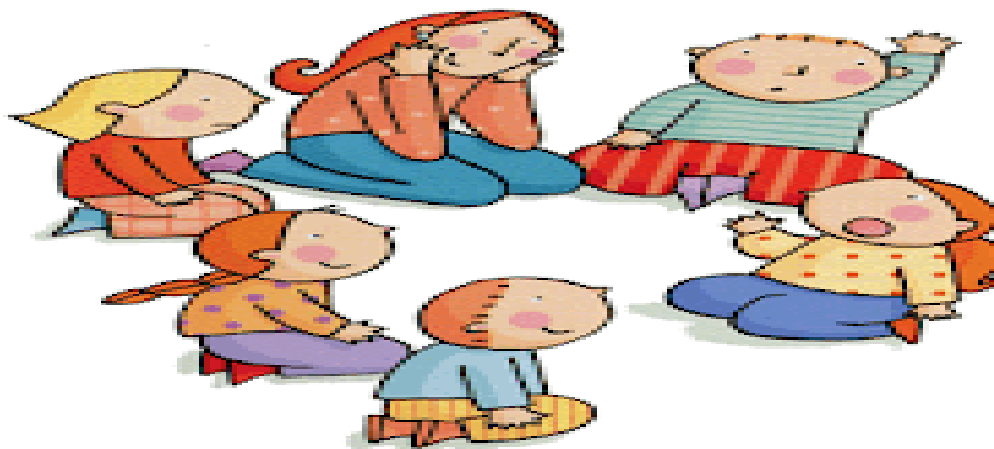
Το κάθε παιδί παίζει ένα-ένα με τη σειρά ή ταυτόχρονα δύο παιδιά σε δύο ξεχωριστούς κύκλους εάν αυτό είναι εφικτό.

Κάνοντας κουτσό ο παίκτης προσπαθεί να μετακινήσει με το πόδι του την "πέτρα", κουτάκι -κουτάκι, χωρίς αυτή να σταματήσει πάνω στις γραμμές που ορίζει ο σαλίγκαρος και τα κομμάτια αυτού. Όταν ο παίκτης και η "πέτρα" του φτάσουν στο τέλος, κερδίζει έναν πόντο. Εάν στην προσπάθειά του η "πέτρα" ακουμπήσει γραμμή ή ο ίδιος πατήσει και το άλλο πόδι κάτω, χάνει και ξεκινά ο επόμενος παίκτης. Κερδίζει ο παίκτης με τις περισσότερες επιτυχείς προσπάθειες.

Αυξάνοντας το επίπεδο δυσκολίας ζητείται από τον παίκτη αφού φτάσει στο τέλος, να ξαναεπιστρέψει με τον ίδιο τρόπο στην αρχή.

2 .ΠΕΤΑΕΙ-ΠΕΤΑΕΙ

Απλό παιχνίδι που μπορεί να παιχτεί οπουδήποτε και έχει ως εξής:

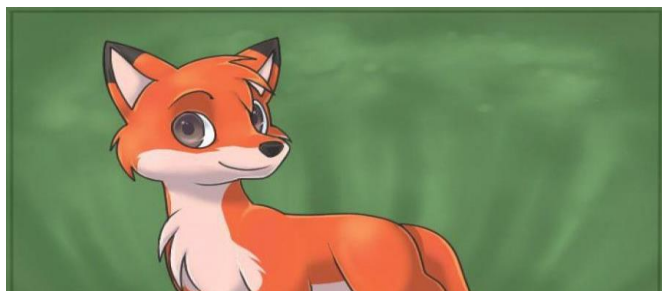

Όλοι οι παίχτες κάθονται γύρω από ένα τραπέζι ή οκλαδόν σε κύκλο με προτεταμένα τα χέρια τους και τεντωμένο το δείκτη τους .

Το παιδί-μάννα λέει: « Πετάει - πετάει ... »προσθέτει το όνομα ενός πράγματος.... και σηκώνει τον δείκτη ψηλά. Αν αυτό το πράγμα που λέει πετάει, τότε πρέπει οι παίχτες να σηκώσουν ψηλά τον δείκτη τους. Αν κάποιος δεν το κάνει, καίγεται. Η μάννα συνεχίζει, επιταχύνοντας το ρυθμό για να μπερδέψει τα παιδιά. Επίσης προσπαθεί να τα μπερδέψει λέγοντας και πράγματα που δεν πετάνε. Όποιο παιδί σηκώσει το χέρι του σε κάτι που δεν πετάει π.χ. γάιδaros, χάνει. Κερδίζει αυτός που θα μείνει τελευταίος παίρνοντας έτσι το ρόλο του νέου παιδί-μάννα.

3. ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

Τα παιδιά ρίχνουν κλήρο ποιο θα είναι η αλεπού. Η αλεπού πρέπει να είναι εφοδιασμένη με είκοσι πέντε χαρτονάκια αριθμημένα. Ορίζει ποια θα είναι η φωλιά της για να μπορέσει να σωθεί στο τέλος του παιχνιδιού.

Ξεκινά και επισκέπτεται όλα τα δωμάτια του σπιτιού. Περιπατώντας κρύβει τα χαρτονάκια κάτω από διάφορα αντικείμενα του σπιτιού με όποια αριθμητική σειρά θέλει.

Μετά από λίγη ώρα, τα σκυλιά, δηλαδή οι υπόλοιποι παίκτες, ξεκινούν να βρουν τις κρυψώνες της αλεπούς. Όταν κάποιος από τους σκύλους ανακαλύψει ένα χαρτονάκι από αυτά που έχει κρύψει η αλεπού, φωνάζει και τους άλλους παίκτες κοντά του. Κοιτάζουν τον αριθμό του χαρτονιού. Το παιδί που θα βρει τον μεγαλύτερο αριθμό στη διάρκεια της ανίχνευσης, μπαίνει εκείνο αρχηγός του παιχνιδιού και το διευθύνει. Κάθε φορά αρχηγός γίνεται αυτός με το καινούριο μεγαλύτερο κρυμμένο νούμερο που έχει βρει. Συνεχίζουν μέχρι να τελειώσουν όλα τα χαρτονάκια.

Η αλεπού καθ'όλη τη διάρκεια του παιχνιδιού παρακολουθεί γιατί βρίσκοντας και το τελευταίο νούμερο-χαρτονάκι τα σκυλιά τρέχουν να την πιάσουν πριν αυτή φτάσει στη φωλιά που έχει ορίσει από την αρχή. Το παιχνίδι τελειώνει με χαμένη ή νικήτρια την αλεπού και με νέα αλεπού το παιδί-σκυλί που προσθετικά μάζεψε τους περισσότερους πόντους με τα χαρτονάκια που βρήκε.

4. «ΒΑΣΙΛΙΑ-ΒΑΣΙΛΙΑ ΜΕ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑ ΣΠΑΘΙΑ»

Τα παιδιά ορίζουν κάποιον που θα είναι ο βασιλιάς.

Ο βασιλιάς κάθεται κάπου, και οι άλλοι απομακρύνονται για να διαλέξουν ένα επάγγελμα π.χ κηπουρός, γεωργός, δάσκαλος κ.τ.λ. Αυτό το επάγγελμα πρέπει μετά να το παραστήσουν μπροστά στο βασιλιά με μιμήσεις και εκφράσεις χωρίς καθόλου λόγια.

Στη συνέχεια επισκέπτονται το βασιλιά για να του παρουσιάσουν το επάγγελμα που διάλεξαν. Ακολουθεί ο παρακάτω διάλογος:

- Βασιλιά, βασιλιά με τα 12 σπαθιά, τι δουλειά;
- Τεμπελιά!
- Και τα ρέστα;
- Παγωτά.
- Είπε η γιαγιά να μας κάνεις μια δουλειά.
- Τι δουλειά;

Τότε τα παιδιά κάνουν τις σχετικές κινήσεις με το επάγγελμα που διάλεξαν. Ο βασιλιάς προσπαθεί να το βρει. Αν το βρει, το λέει δυνατά και παραμένει βασιλιάς. Αν δεν το καταλάβει, χάνει... και το παιχνίδι συνεχίζεται με άλλο παιδί-βασιλιά.

5. «ΒΑΔΙΣΜΑ Η΄ ΠΑΤΗΤΟ»

Τα παιδιά βαδίζουν πέλμα-πέλμα ο ένας απέναντι του άλλου συγχρόνως, από απόσταση 4-5 μέτρων (το προσαρμόζετε ανάλογα τις δυνατότητες του σπιτιού σας) και μετρούν με τα πόδια τους κολλημένα εναλλάξ 1, 2, 3, 4 κτλ. ώσπου να κολλήσουν (ενωθούν) τα δάχτυλα των ποδιών τους. Κερδίζει εκείνος που τα δάχτυλα του ποδιού του θα πλησιάσουν γρηγορότερα στα δάχτυλα του άλλου.

**«Ανέβηκα στην πιπεριά να κόψω ένα πιπέρι κι η πιπεριά τσακίστηκε
και μου 'κοψε το χέρι.
Δώσ' μου το μαντιλάκι σου το χρυσοκεντημένο να δέσω το χεράκι μου
που είναι ματωμένο»**

Η καθηγήτρια Φ. Αγωγής
Γορανίτου Σταθούλα